Hajnis, Frantisek
Trnky

PG
5038
H236T7

T R N K Y.

Trnky.

Od

Frant. Hagnisse.

W Praze, 1841.

Tiskem a nákladem Jana H. Pospíssila, učinkujícího
auda českého národního Museum.

LIBRARY
MAY 7 1974
UNIVERSITY OF TORONTO

PG
5038
H236T7

Nápis na nápisy.

Člowěk má swé zwlásstnosti!
Geden za sstjt na swé domy,
Lidské wolj wlastnosti:
Wěrnost, wjru, dobrotu,
Lásku, bodrost, krásotu;
Druhý opět stromy:
Ljpu, topol wysoký,
Gedli, dubec ssiroký;
Třetj wolj kwětiny,
Wsseligaké byliny:
Lilii neb rezedu,
Růži, mák i lebedu;
Ten zas ptákům přege:
Orel, čjžek, čáp i hus,

Skřiwan, ſlawjk, wrány kus
Na domě ſe ſkwěge;
Onen obiljčko ſege:
Žito, owes, pſſeničku,
Gečmen aneb roſičku;
Tam ge opět drawců ſhon:
Lew a tygr, welblaud, ſlon;
Onen wolj oſoby
Obogjho pohlawj;
Ten zas diwné nádoby
Na ſwé domy poſtawj;
Geſſtě giný pogmenuge
Dům ſwůg: U cjſaře, krále;
Onen ho zas uwěnuge
Štěſtj, cti a chwále;
Poſléz také měſta wolj,
Rebetyčné hory, doly,
Leſy, kopce, doliny,
Praneznámé kraginy.
A tak ſi domácj páni
Domy křtj dle libosti,
Každý dle maudrého zdánj
Wyhowj ſwé zwláſſtnoſti.

Mnoho domů ale ſtogj,
Gimžto gméno chybj,
Giné magj zaſe dwogj —
Gak ſe komu ljbj.
Gá pak tyto nápiſy
Sesbjral i znaky,
Šotek mi ge gakýſi
Strkal ſtále w zraky,
Kdykoli gſem beze cjle
Ulicemi blaudil,
A tak gako z dlauhé chwjle
O ledačem ſaudil;
Tak ty řádky powſtaly,
Beze wſſeho cjle,
Leda aby zahnaly
Trochu dlauhé chwjle.
Kdo wſſak w této ſměſici
Po urážce ſljdj,
Sotwa nažne pſſenici,
Genom ſlámu ſkljdj. —
Hledeyteż ſi přátele!
S tjm wás z domu pauſſtjm;
Kdo wás trochu přemele,

Napřed mu odpauſſtjm.
Budtež láſce oddáni,
Mozku mého ſkřiwani!
Snad wás láſka doprowodj!
Kdo hledá wlas na dlani,
Ať wás trochu pohanj;
Maudrá hana neuſſkodj.

Zlatý křjžek.

Pan hoſpodſký Čjžek
Prodal zlatý křjžek;
Kdyby ženu odbyl,
Druhý křjž by pozbyl.

Hoſpody.

Gakéj nám to wýhody
Přinášſegj hoſpody!
Bychme zdrawj uſſetřili,
K Prieſnitzowi nemuſili,
Mjchag' piwo do wody.

Zlatá pſſenice.

Zde překráſný domek ſtáwal,
Okraſa celé ulice,
Nazwán: U zlaté pſſenice;
Šwárný mladjk w něm zůſtáwal.
Přiſſly bugné časy,
Zlaté ſpadly klaſy,
Pſſenici wymlátil,
Celý domek zklátil;
Nynj když ſe bljžjm,
Gaký znak to zhljžjm?
Znak-li mne nemámj:
„U pſſeničné ſlámy.“

U třinácti pomocnjků.

„Čjm ge wjce pomocnjků,
Tjm dřjw ſkutek dokonán.“
Domácj to ztwrdil pán
Od třinácti pomocnjků.
Časté dáwal hoſtiny,
Časy kwapně utjkaly,
Měſjce gak hodiny;

Přátelé geg milowali,
Bratrjčkem ho nazýwali,
A tak u weſelém zwyku
Pomalu mu pomáhali
Od třinácti pomocnjkû.

Zlatá rûže.

Panna rûže
Mnoho zmûže,
Awſſak zlatá rûže
Geſſtě wjce zmûže.
Rûže byla zlatá,
Dokud láſka ſwatá
Páreček tu blažila,
Dwoge ſrdce pogila.
Když pak panj ſwéwolnoſtj
Začala zwát ſpoločnoſti,
Do diwadla gezdila,
Semotam ſe wětřila,
Aniž muže ſſetřila;
Tu přeſtala rûže kwésti,
Zmizelo manželſké ſſtěſtj,

Liſtj zlaté opadalo,
Z rûže pak nic nezûſtalo,
Nežli ſſtopka, oſtrý trn;
Manželka teď ſmutně kwjlj
Nad manželem, gegž w tu chwili
Chladný kryge drn.

U kohauta.

Domácj má krásnau panj,
Gjž ſe mnohý dworně klanj;
Mêgž gen také na myſſlenj,
Kohaut že ge obraz bděnj.

U pokánj.

Lichwář na domek ſi napſal:
„Zde ſe řjká: U pokánj!
Boże dey ſwé požehnánj.“
K tomu čtwerák přes noc připſal:
„Dey ſe dřjwe na pokánj,
Bůh pak ſeſſle požehnánj.“

U kráſné dámy.

Gaké ſkwoſtné krámy!
U té kráſné dámy,
Barwy žiwé, kráſné,
Oko nad tjm žaſne!
Kdyby ale tělo
Žiwé býti chtělo,
Wjce by ſem kupců
Giſtě přiletělo.

U oſla.

Za oſla ſe každěj ſtydj,
Po nádherném ſtrjtu ſljdj;
Tuto máme důkaz prawý,
Že i mnohdy oſel hlaupý
Štěſtj ſwé na pewné ſlaupy,
Na wennoſné domy ſtawj.

U zlaté huſy.

Mladjk bez řemeſla,
Gehož wjra kleſla,

Gemuž ſtrany dluhů
Nic giž negde k duhu:
Poſlednjho weſla
Uchopj ſe w lowu —
Namluwj ſi wdowu.
Swatba ſe hned ſlawj,
On ſe ſſtaſtným ſtawj,
Żiwot pak ſi chwálj,
Neb má kapitály;
K tomu podle wkuſu,
Geſſtě zlatau huſu.

U bjlé wrány.

Każdý ſe hned uſmjwá,
Kdo ſe na ni podjwá;
Neb ſi każdý pomyſlj,
Że gſau wrány bjlé,
Gako krátké mjle,
Pauhé neſmyſly.
Nenj tomu tak!
Poſlechněte gak:
Wěrný Čechům cizinec,

Bez podwodu hoſtinec,
Bez průtahu ſaudy,
Bez přepychu blaudy,
Beze gara kwět,
Bez neſſtěſtj ſwět,
Bez boleſti rány:
„To gſau bjlé wrány.“

U gednorožce.

Wenku gednorožec ſjdlj,
Uwnitř ſtarý manžel bydlj;
Na čele dwa růžky noſj,
Snimiž wſſak ſe nehonoſj.
Panj prý, tak mluwj ſwět,
Pěſtuge mu tento kwět.

U přátelſtwj.

Obraz kráſný ſe tu ſkwj:
Mužowi muž ruku podáwá;
Dŭwěra ſe láſce wzdáwá,
Kráſný obraz přátelſtwj!

Uwnitř dwa přátelé ſi howj,
Geden druhému, co geg tijj,
Dŭwěrně u žbánečku powj;
Wtom půlnoc do honu ſe bljjj,
Žbánek po žbánku hbitě prázdnj,
Rozum ſe poznenáhla zmáhá;
Geden druhému na čeſt ſáhá,
Až pak, odcizeni wſſj kázni,
Ze ſamého přátelſtwj
Wlezau do nepřátelſtwj.

U kamenné panny.

O kamenná panno
Kamenného ſrdce!
Wětýrek tě chladj,
Deſſtjček tě umýwá,
Snjh tě bjle ſſatj,
Slunéčko tě zahřjwá,
Pokrywač tě mladj,
Chyby twoge zakrýwá;
Nawzdor poſlauženj
Regſi k obměkčenj;

Kdybys byla z krwe, z masa,
Gistě žeby mladá chasa
Slowy přesladkými,
Usty medowými
Tebe obměkčila,
K lásce přiwábila.

U straky.

Zrána
Mladá wrána,
Nerozumné ptáče,
Semotam po dubě skáče,
Zobáček si o wětwičky brausj,
Pazaurkem si pjrka česse, hlásky trausj.
Tu zaslechne zbljzka křjdel třepetánj.
Šustot listů, maudré sstěbetánj,
Na sausednjm buku skáče
Strakaté si ptáče,
Kráká, sičj,
Křičj:
Krrrr—a! Krrrr—a!

Straka!
Kýho ſſlaka?
Wrána ſe gj klanj:
Dobré gitro, maudrá panj!
Na to ſe gj w zdworilosti táže:
Powěz pak mi, proſjm, co twá maudroſt káže?
„Prawdu káži, krátkozraká! Té wſſak každý
Štjtj ſe co hnuſné bratrowražду,
Žwatlalkau mě nazýwagj,
To wſſak každý tagj,
Před nj že ſe
Třeſe
Krrrrr—a Krrrr—a!

U wěrnoſti.

Přeſtaňte ſe ſwau ſtižnoſti,
Že w ſwětě nenj wěrnoſti!
Tu gi máte, newěřjcj,
W obraze co pannu ſpjcj:
W každé panně, pokud ſpj,
Wěrné ſrdéčko ſe ſkwj.

Na winárnách.

Zahraničnj národowé
Předhazugj nám
Náružiwoſt k pitj;
Zde, učenj wſſewědowé!
Důkaz gaſný wám
W kalné oči ſwjtj;
Kde ſe notně gj a pige,
Cizj znak wám w oči bige,
Maďar, Rakuſſan i Wlach,
Ledagakýš cizj wětroplach.
O Slowanech ani zmjnka!
Nenj-li to důkaz giſtý,
Že ten milý národ náš,
Wjce nežli mnohý wáš,
Této wady proſt a čiſtý
Nehodj ſe křčmám na znamjnka.

U tygra.

Okuš zde ſwé ſſtěſtj,
Snad ti bude kwěſti;

Mladá wdowička zde zůſtáwá.
Tomu, kdo gi wyſwobodj,
Koltáři zas doprowodj,
Ruku, dům i ſrdce podáwá.
Teprwa tři muže pochowala,
Gežto wſſechny ſilně milowala,
Přeuboha wdowice!

Hádanka. Ge to zwjře gako tygr;
Přede to tygr nenj?
Odpowěd. Snad ge ljtá tygřice!

U maudrého muže.

Pan ſauſed, mladý Slamotrauſek
Dokázal welmi chytrý kauſek,
Rozum až do mozku mu wſtaupil,
On maudrého ſi muže kaupil:
Ten čtyrykrát geg za rok učj,
W čem lidſká maudroſt pozůſtáwá;
Ač hlaupoſt ze wſſech kautů fučj,
Přede nágemnjk mu uctu wzdáwá;
Giřj, Jakub, Hawel, Hromnice,
Maudroſti gſau hogné ſtudnice.

U wyſoké wěže.

Že ponížen začaſto bývá,
Kdo nad giné ſe powyſſuge,
Domácj pán to dokazuge,
Genž při zemi tuto přebývá.
Sotwa pár tiſſe ſi uſtrádal,
Domácjm pánem býti žádal,
Wyſokau wěž ſi kaupil.
Gak na trůn giſté wlády wſtaupil,
W poſchodj prwnjm rozbil ſtany,
Zacházel ſ welkými gen pány;
Když pak terminy docházely
A wěřitelé přicházeli,
Nahljžel ubežátko wán,
Že neprowede kráſný plán;
Z wyſoké wěže tedy ſlezl,
Při zemi do komůrky wlezl,
Kde rozumným být počjná
A hoſpodařit začjná.

U hřebjku.

Každý ſſtěſtjm neoplýwá,
Kdo ſe ſſtaſtným býti zdá;
Často tagný ſmutek ſkrýwá,
Kdo ſe w twáři uſmjwá.
Otec ſtrádá, hoſpodařj,
Mozolj ſe, wyděláwá,
Obchod ſe mu daří,
Zbožj s wýdělkem prodáwá.
Synáček též hoſpodařj,
Giný wſſak w tom wýklad má:
Z hoſpody ſe ubjrá,
Hledá, kde ſe kafe waří,
A tak rozhazuge,
Co ſi otec uſtrádá;
Něco-li mu odepjrá,
Sám ſi kaſy zodewjrá,
Tagně mu to odcizuge.
Protož ať ſe nediwjte,
Otce zřjte-li ſmutného:
Nenj-liž to milé djtě
Giſtý hřebjk k rakwi geho?

U bjlého zagjce.

Staw swobodný ge staw zlatý;
Wažte si ho, mládenci!
Štěstj wám ukáže paty,
Gak z wás budau snaubenci!
Takto si též zkazil swět
Pán bjlého zagjce:
Mládencem byl půl sta let
A tři plné měsjce;
Konečně ho omrzelo
Mládenecké samožitj,
Srdce geho zatauzilo
Po manželském živobytj.
Wywolil si sličnau choti,
Myslil, že s nj zmládne;
Nynj wšak se strachem potj:
Ona nad njm wládne,
Manžel smutně w kautku sedj.
Na paničku s bázni hledj;
Giž to nenj zagjc bjlý,
Weselý, pilný a čilý;
Bogácný to zagjček,
Ženatý ten mužjček.

U červeného gablka.

Často gab'ko zewnitř červené
Uwnitř bývá červem zkažené.
Tak i onen sebe sſidj,
Kdo se zwenku na dům djwá;
Ať i uwnitř pilně sljdj,
Kde se mnohá slaboſt skrývá.
Tak i onni we tmách blaudj,
Kteřj dle kabátu saudj;
Duch sſlechetný bydljwá
W sprostém často sſatě,
An zlosyn se pyſſnjwá
W hedbávj a zlatě.

U zlatého hada.

Tento zlatý had
Nemá sſkodných wad,
Geť on druhu podiwného,
Posud neznámého:
Na gazyku med,
W srdci žádný ged;

Nic prý negj, ſotwa pige,
Předce ale žige,
A má troge poſchodj!
Kéž mně takowého
Hada podiwného
Oſud také dohodj!

U zlaté koruny.

Koruna, wěc malá doſti,
Welké půſobj ſtaroſti;
Tuto bych wſſak milerád
K nemalé ſwé radoſti
Bez newmenſſj ſtaroſti
Do hrobu až noſil —
Kdyby oſud gedenkrát,
Bych gi přigal, ſnažně proſil.

U zeleného wěnce.

Přiſtupte mládenci,
Panny a ſlečinky!
K zelenému wěnci.

Zdwihněte očinky!
Wiſſ tu giž mnoho let,
Aniž wadne geho kwět;
Z něg ſi přiklad wezmète,
Wěnec ſwé mladoſti
Přede zkázau chraňte
Uſſlechtilau cnoſtj,
Zwadnaut mu zabraňte;
Pak wám ſſtěſtj pokwěte.

U ſtřewjce.

Geden má doſt welký kram,
Druhému wſſak ſotwa ſtačj;
Neylépe wj kažďý ſám,
Kde ho ſtřewjc tlačj.
Střewjček wſſak obehněgſſj,
Gaký zde nám w oči bige,
W umění ſwém neychytřegſſj
Šwec nám nikdy neuſſige.
Kdyby wedlo namlauwánj
K takowému ſtřewjci,
Podal bych gá bez wáhánj
K manželſtwj ſwau prawici.

Přeſtaly by kuřj oka,
Přeſtalo by utlačenj;
Proſpjwal bych rok do roka
W kapitálu ſhromážděnj;
Pilně bych geg pěſtowal,
Přiſſtipkowal, podeſſjwal;
Kde bych chyby znamenal,
Chytře bych ge pozakrýwal.
K čemu wſſak to pauhé přánj?
Nedočkám ſe wyplněnj;
Kdo odſauzen k potlačenj,
Oſudu ſe darmo bránj,
Marné geho namáhánj.
Protoż genom obauweyme
Střewjce a boty;
Kdyż nás tlačj, nerepteyme,
Trampoty a pſoty;
Dočkeyme ſe hodiny,
Která wſſechněm rowná,
U boháče, chudiny,
Wſſecken obuw ſrowná.

U gednuſſky, dwogky a trogky.

U gednuſſky, dwogky,
I u zlaté trogky —
Samé známé hoſpody!
Neznámé wſſak dûwody,
Proč ſi čiſla zwolily,
Sotwa oku patrné;
Aby tim ſnad ztwrdily
Weydělky gen chatrné?
Nebo aby dokázaly,
Že naneyweyš třetinu
Wody s piwem promjchaly
By nepřiſſly w mizinu?

U zelené žáby.

„Žába proto kuňká,
Že gen wodu zunká!“
Tato žába zelená
Zcela giné zwyky má;
Ať ſi krutè hrom burácj,
Wichr w wzteku ſtromy kácj,

Ať i měsjc na zem hledj:
W gednom stále mjstě sedj.
Gegj nápog nenj woda,
Gak nowá to káže moda;
Piwo zunká čerwené,
Wůkol wssady chwálené;
Chwálj se i bledé,
Když se dobře zwede.

U lwů.

Lew w řjssi zwjřat kraluge,
Krásné čjtá wlastnosti:
Welkau mysl s wděčnostj
W kruhu krásném spoguge,
Na slabssjho nesočj,
A snadno se ochočj.
Tamto ležj, tuto stogj,
Modrý, bjlý, čerwený,
Žlutý, černý, zelený;
Onde korunu si swogj,
Mjsto žezla nese swjčky,
Neb uzené gitrničky;

Tam zaś drži ſekeru,
Nebo taſj meč,
Gakoby chtěl w ſeč,
Potreſtati newěru,
Nebo zhubit powěru.
A tak zwjřat panownjka
Žřjme zde co ſluženbnjka.
Tak to ſwět náš s ſebau neſe:
Že, kdo dřjwe giné ſtraſſil,
Diwé ſſelmy w leſjch plaſſil,
Nynj ſám ſe stářjm třeſe.

U železného muže.

Gak tu ſtogj w plné kráſe
Reka, obraz čaſů dáwných,
Statný wogjn wěků ſlawných,
W bitwě ſtraſſný, wlaſti k ſpáſe!
Hlawu krege přilbice
Na njž wlage chochol černý,
Po boku meč wiſj wěrný,
Železem též krytá prawice,
W nj pak ſtrmj ſtraſſné kopj.

Gezto w nepřátelſké řady
Krweplné tam i tady
Recháwalo ſtopy! —
Wjtey, reku přeudatný!
Pamatug mne na wěk ſtatný.
Duch můg zlaté chwjle ſlawj,
Kdy ſi zaſſlých rekû činy,
Proſlawené wlaſti ſynu
W pokoře před oči ſtawj;
Kdyžto žiwé krwe praudy
Zmužné probjhaly audy,
Wáženy hrdinſké ſjly,
Bogem ztuhly w těle žily;
A kdy zhaubce wlaſti wſtal,
Četný záſtup rekû wzal
Dobrowolně w ruku meč,
W krutau ſpěchal seč,
Odkud ſe ce wjtěz wrátil,
Buď geg břitký ocel zchwátil!
Zaſſel dáwno zlatý čas,
Oſtala genom památka;
Prawnukû wěčných hromádka
K ſláwě zdwihá ſlabý hlas.

U zlámaného kola.

Tagnau bolesť w ſrdci kryl,
Kdo dům tento gednau křtil;
Kolo na půl zlámané —
Naděge znak zklamané.
Do otčiny pospjchámě,
Srdce po té drahé tauži;
Před cjlem se kolo zláme,
Cesta se prodlaužj.
Sklenář weze hebké zbožj,
Wſſeligaké ſklenice;
Kolo praſkne, w prach se ſložj
Přenesſtaſtná směſice.
Z poſwjcenj gedeme,
Weſele ſi zaweyſkáme;
Tu se náhle kolo zláme,
My pak w blátě lezeme.
Do koſtela k ſwatbě gedau;
Prwnj kočár kolo zlomj,
Na dlažbu se położj;
Newěſtu hned w mdlobách wedau,
Ženich bledne, ruce lomj,

A ſwatba ſe odložj.
Což ge tedy kolo
Rozlámané w polo?
Nic než potok bez wody,
Beze ſtromu les,
Bez aučinkŭ důwody,
Hoſtŭ prázdné hoſpody,
Beze ſmjchu ples,
Poſwjcenj bez pranic,
A napoſled: holé nic.

U netopýra.

Netopýr ge diwné zwjře —
Polo myš a polo pták,
We dne ſedj w tmawé djře,
W noci bystrý gewj zrak;
A když wygde luna bledá,
Potrawu ſi teprw hledá;
Když pak ſlunce gaſně ſwjtj,
Tmawé hledá ſtěrbiny,
Starých hradŭ ſkuliny,
Neb ſe wſſeho ſwětla ſtjtj.

Netopýr ge diwný pták. —
Přidáš=li pak tomu wjry?
Obrať wůkol ſebe zrak —
Nagdeš také w lidech netopýry.
Nezwedené poznáš ſyny,
Gichžto neſſlechetné činy
Tmawá noc ſwým plášťem halj;
Muže, kteřj ſwětlo pudj,
W bližnjm ke tmě lásku budj,
Čiſté wody bahnem kalj,
Gichžto ſnaha tam gen mjřj,
Ať ſe ſwětlo nerozſſjřj;
Neb čjm noc ge temněgſſj,
Tjm ge podwod ſnadněgſſj.
Dhawnj to netopýři!
Druhá třjda těchto tworů,
Lidſkau ſſálje twářnoſti,
Podobá ſe zlému moru,
Rozeſjwá hořkoſti;
Dwogj klamnau larwu noſj,
Gednau tebe k ſobě wnadj,
O přátelſtwj ſnažně proſj;
Druhau tebe lſtiwě zradj;

Důwěrnjkem twým ſe ſtane,
Swědkem tagných záměrů;
Láſka twá kdy neywěyš wzplane,
Oklame twau důwěru.
Člowěka půl — hada půl —
Mezi lidem kazj mjr,
Přátelſtwj mu w očjch ſůl —
Přeohawný netopýr!

U čerweného ſrdce.

Welrybu i perlu
W mořſkém nagdeš chladě.
Kopřiwa i růže
W gednom kwete ſadě.
Tak i gedno ſrdce
Brzy láſkau hořj,
Brzy ho zas krutá
Boleſt bjdně mořj.
W lidſkých ſrdcj hlaubi
Žádný nedohljdne;
W gednom nagdeš zlato,
W druhém kowy bjdné.

Žádný newyſkaumá,
Co ſe w ſrdci ſkrýwá,
A proč někdy bodré,
Někdy ſmutné býwá.
Tak i w ſrdci červeném
Mnohý cit ſe ſtřídá:
Hognoſt w prwnjm poſchodj,
Při zemi wſſak bjda;
Spokogenoſt, ſtěſtj
We komůrce bydlj,
W pokogi wſſak ſkwoſtném
Pauhý ſmutek ſjdlj.
Žádný newyſkaumá,
Co kdo w ſrdci mjwá;
Oko radoſt gewj,
Srdce boleſt ſkrýwá.

U wſſeligakých měſt.

K čemu wozy? Nač ty páry?
Doſtawnjky, nač kočáry?
Beze wſſeho unawenj,
Pěſſky, w ljbém procházenj,

Bez autrat a hezky tiſſe,
Nehledjc' ſi pochopů —
Progdem půli zemſké řjſſe,
W půl dne — celau Ewropu!
Neydřjwe ſe weyſlowně
Do Londýna podjwáme,
Mladé, kráſné králowně
Gak ſe wede, pozeptáme;
Do Pařjže pozagdeme,
Komory tam wyſlechneme,
Gak ſe prawá, lewá držj,
Zdaliž centrum chwálu tržj;
Kolik aſi millionů
Afrika giž pohltila?
Co nowého na ſalonu —
Zdaž ſe Rachel uzdrawila?
Madrid wynecháme,
Panuge tam nepokog,
Přeneſſťaſtný krutý bog;
K ſeweru ſe raděg dáme,
W Hamburce ſe zaſtawjme,
Slanečků tam okuſjme,
W Moſlu, Cáchách bljže Rýna,

Kde dobrá ſe daŕj wjna,
Na ſklenku ſe zaſtawjme;
A pak zrowna do Berljna!
Čjm ſe bawj nowý král?
W nowinách to giſtě zwjme;
Na to poſpjſſjme dál.
W Lipſku kněh ſi nakaupjme,
Pak o wlaſtnj zaſe noze,
W žádném tamnjm párowoze,
Do Drážďan ſi zagdeme,
Po moſtě ſe progdeme.
Nawſſtiwjme Petrohrad —
Neminem též Carohrad;
Mladý ſultán, maudrý pán,
Od lidu ge milowán,
Na Turky nic nedopuſtj:
Sotwa wenku něco ſſuſtj,
Giž wyſſlá četné pluky,
Nepokogné ztiſſit hluky.
Snad též zwjme, zdaž ten Ali
S Egyptem ſi prſty ſpálj?
Z Carohradu poſpjſſjme,
W Benátkách gſme bez prodleuj —

Krátké mine okamženj,
W Praze ſe zaſ ocjtjme,
Kde po dlauhém ceſtowánj
W pokogi ſe zaſtawjme,
A w přátelſkém radowánj
U zbánku ſi pohowjme.

U Řjmſkého cjſaře.

Mnoho zaſſlo, mnoho času
Od cjſařů panowánj;
Z děgepiſných známe hlaſů
Welké gegich počjnánj;
Wjme, gak udatnj byli:
W bogi, w mjru, w bitew bluku
Nepuſtili s meče ruku,
Až celý ſwět podmanili. —
Gaký ale znj to hluk
U cjſaře zde řjmſkého?
Powyk lidu zbaurěného,
Čili zbraně ſtraſſný zwuk? —
Mejlte ſe, wzácnj páni!
Řjmſké časy negſau wjce!

Uzenář to při ſekánj —
Chutné chyſtá gitrnice!

U zlatého zwoneċku.

Zwon hlaſné zwuky wydáwá,
Wſſe do koſtela ſwoláwá,
Sám wſſak koſtel zanedbáwá.
Tak i tagnj ſwatauſſkowé,
Káragjcj mudrcowé
Giným cestu ukazugj,
Nebo pýſſně rozkazugj,
Gak ſe máme k cnoſti bráti,
Sami zůſtanau wſſak ſtáti.

Ať ſi hláſá ſňatek ſwětu,
Neb že zwadla panna w kwětu,
Ať ſi ſmutné hrany zwučj:
Wežďy ſtegným tónem hučj.
Rownĕž gak zwon bezetělný,
Geſt i člowĕk necitelný;
Podiwné to ſtworenj,
Gehož twář ſe nezměnj,

Ať ſi druhý w plesu ſkáče,
Ať i giný w ſmutku pláče.

Tento krásný domeček,
Nazwán: Zlatý zwoneček,
Zwuky žádné newydáwá,
Aniž hlasitě ſwoláwá;
Předce, gakby wolal hlučný zwon,
Hemži ſe tu lidu shon,
Wſſednj den i neděle
Nacházj tam přátele,
Genž po dennjm namáhánj
U wzágemném ſtěžowánj
Ledacos ſi powj,
U žbánku ſi howj.

U ljpy kwetaucj.

O gak ſſtaſtnýs, krásný dome!
We twém ſtjnu ljpa kwetaucj!
Wjtey mi, poſwátný ſtrome!
Tebe ſlawj ústa horaucj;
Praotcowé w ſtjnu ſwatém

Bohům žertwy pálili,
Dáwnj pěwci w čaſe zlatém
Boby pjſnj chwálili;
Prawnuk w ljbém zpomjnánj
Ljpu co poſwátnau wzýwá,
Lyru ſwau gj k chwále ſklánj,
Wřelým ſrdcem pjſně zpjwá.
Gako ſlunce ſſirý ſwět
Gaſným bleſkem blažjwá,
Taſž i wonný ljpy kwět
Wůni wůkol rozſjwá;
Gako ljpy wonné kwjtj,
Budiž naſſe živobytj;
W dobrých ſkutcjch proſpjweyme,
Bližnjmu wſſe blaho přegme.

U raka.

W řece rak i na potoce
Leze wždy nazpátek,
Černě chodj, gednau w roce
Sljkáwá kabátek.
Geſtliže pan Pátek,

Setrnoſti nepřjtel,
Marnotratným ſtále krokem
Poleze nazpátek:
Dřjw než rok ſe ſegde s rokem,
Wyſljſne mu wěřitel
Kamenný kabátek.

U zlatého wola.

Dokud pan Chytrauſſek žil
W autlém ſtáří djtěte,
Poručnjk mu dům pokřtil:
„U zlatého telete.“
Když doſáhl dwacet let,
W giném ſwětle ſpatřil ſwět,
Hned ſi plnoletſtwj kaupil,
Dům i dědictwj naſtaupil;
By wſſak w gaſném ſtoletj
S duchem času pokračowal:
Žiwot zkrátil teleti,
Na dům wola namalowal;
Nynj ſlowe zhola:
„U zlatého wola.“

U malého pejska.

Proč as panna Meluzinka,
Kopuletá křehotinka,
Bolestně ſi nařjká?
Snad gi ſmrt giž brány odmyká?
Nářek ten má wětſſj přjčinu —
Poſlyšte gen hroznau nowinu:
Mopſljček gi poſtonáwá!
Ač mu čag a kapky dáwá,
Přede ſotwa hlawinkau krautj —
To ubohau pannu rmautj.

U pudljka.

Gaké to lidu hemženj,
U diwadla obleženj!
Co ſe prowozuge dnes?
Wlaſtenecká činohra?
Neb klaſſická truchlohra?
Chyba lávky — wzácný hoſt — dnes hrage pes!

U zlatého kočáru.

Kdo ma kočár, ten má koně,
Ten má také ekwipáž;
Ty, že pěšky klusat muſíš,
Darmo sobě nařkáš.

Nenj každý w skutku ſťastten,
Kdo se bohat zrodj;
W kočáru se tělo wozj,
Srdce pěšky chodj.

Také každý nenařká,
Kdo ſi pěšky kráčj,
Srdce často w ſtěſtj plyne,
Nohy bláto máčj.

A pak bratře pomni na to,
Wſſem že slunce ſwjtj,
A že wſſechno nenj zlato,
Co se gaſnë třpytj.

Koho osud z wznesseného
Wozu gednau shodj,
Nohy chůzi neuwyklé
Špatně pěssky chodj.

Kdo wssak stále pěssky chodil,
Pak kočár si kaupj:
Gakby koně gakžiw mjwal,
Do kočáru wstaupj.

Pročež bratře nenařkey,
Že kočár ti chybj;
Gen když se ti ostatnj swět
A ten žiwot ljbj.

Lisska.

Powěst z času Rybrcaula.

Lisska welmi chytré zwjře —
Ač prý nenj wssechno k wjře,
Co se o nj roztraussilo,

Gak ſe ſnažila wſſemožně
Doſáhnauti zralé hrozně;
A gak ſe gj poſſtěſtilo
Oſſiditi drawce weyra;
Gindy gak zas půl dne ztrámila,
Hláſek wrány chwálila,
Aby dobyla kus ſeyra;
Nebo gak prý králi w nemoci
Wſſecko poſpjchalo k pomoci,
Genom liſſka wenku ſtála,
Downitř wſtaupiti ſe bála;
Protož také Chytrauſſkem wjdy ſlaula.
Uplynul giž ale dlauhý čas,
Co ztratila liſſka hlas —
Bylo to za času Rybrcaula.
Nynj dokonce giž oněměla,
Chytré kauſky zapomněla,
W tiché ſamotnoſti žige,
Mjſto wjna wodu pige;
Gen kdy ſtrawa neſtačj,
Z nauze teprw pytlačj,
Mladé honj zagjce,
Koroptwe a ſlepice.

Ptám ſe ale, proč pak aſi
Mlčj giž tak dlauhé časy?
Ztrpenj gen, hned to zwjte,
Prawdu čiſtau uſlyſſjte!
W oné znamenité době,
Kdežto geſſtě mluwila,
Pozwala ſi kunu k ſobě,
Mnohau wěc gj ſwěřila;
Takto k panj kmotře prawila:
„Buď mi ſwědkem bledá luno,
Že ti, milá kmotro kuno!
Gaſnau prawdu ſwěřugi,
S práwem že ſi ſtěžugi;
Wčera giž gſem uzawřela
Remeſla ſe odřjkati,
Neb gſem dáwno nahljžela,
Že ſe chytroſt newyplatj.
Lidé, tito newděčnjci,
Též mé kauſky giž prowádj,
Geden druhého podwádj;
Po mně wſſak co wražednici
W poli, w leſe ſtále ſljdj,
Myſljc, že mne z ſwěta zkljdj.

Kûžj mau ſe odjwagj,
Zkřehlé audy ohřjwagj;
Odemne ſe naučili,
Gakby dobře žiwi byli,
Gakby pauhau chytroſtj,
Bez práce a těžkoſti,
Chléb wezdegſſj wydobyli.
Nynj wſſak ti pranewděčnj žáci
Takowau mně mjrau zplácj!
Uzawřeno, dokonáno!
Až pak zjtra časně ráno
Slunce zgaſnj kraginy,
W diwé zagdu puſtiny."
Pak ſe geſſtě obegmuly,
Gedna druhau poljbily,
Bolestně ſe rozlaučily.
Chytroſt liščj od těch časů
W leſſich nenj k nalezenj;
Gak nám ſwědčj mnohy hlaſů,
W lidſké přeſſla pokolenj;
O tom důkaz dáwá hlaſitý
Mnohý člowěk „liſſkau podſſitý."

U ſrdce.

„Swěř dceruſſko, ſwěř mi ſe,
Co twé ſrdce trápj,
Proč ty bledé ljce twé
Často ſlza zkrápj?“

„Zle matičko, zle mi ge,
Newěra co zhaubný ged
Mně za kwětu mladých let
Kořen žitj podryge.
Co mně drahé bylo,
To mne opuſtilo;
Proto ſe mně hoře
W ſrdci uhoſtilo,
Proto tělo chřadne,
Růže w ljcjch wadne,
Srdce boleſt trápj,
Slza twáře zkrápj;
Srdečko mám gediné,
Upřjmné a wěrné;
Pakli hořem zwadne,
Nebudu mjt žádné.“

Neſſtaſtný Wjt.

Neſſtěſtj ge hořký hoſt!
Koho gednau ſkljčj,
Kamenný s njm ſpadne moſt,
Wſſechno ſe mu zwřjčj.
W takowéto nehodě
Nagdeš pana Wjta;
Oſud njm co na wodě
Bauře lodj zmjtá.
Wloni kaupil hoſpodu,
Scházely tam ſklepy;
Syn mu zemřel w porodu,
Druhý zůſtal ſlepý;
W městě ho wždy potkalo
Pauhý klam a zmatek,
Odtud geg to lákalo,
Wenku kaupil ſtatek;
Zde wſſak gako náhodau
Stegně ſe mu wedlo:
Lauky ſtály pod wodau,
Oſenj mu zbledlo;

Obilj kdyż ſklidil,
Shořela mu ſtodola;
Pacholek geg ſſidil,
Okradli geg do hola.
Koráby ſi kaupil,
Po moři ſe plawil:
Laupežnjk geg zlaupil,
Nic mu nezůſtawil;
Zemřela mu panj,
Slepý ſyn mu zemřel;
Nechal bědowánj,
Swětu pak odemřel.
Do puſtiny zaſſel,
Chtěl být pauſtewnjkem,
Kagjcjm hřjſſnjkem:
Geſkyni nenaſſel.
Leſem, pauſſtj blaudil,
Ku ſkále zablaudil;
Hle! tu gedle wyſoká,
Pod nj propaſt hluboká;
Z wětwj haužew ſpletl W jt,
Na njž ſe chtěl oběſit;
Kdyż pak noc giż zatmělá

Zraky geho obſtřela,
Dech ſe mu giž krátil:
Praſkla wětew zpukřelá,
Wjtr geg zaš zklátil.
Neſtěſtj ge horký hoſt;
Koho gednau ſkljčj,
Kamenný s njm ſpadne moſt,
Wſſecko ſe mu zpřjčj.

Podobenſtwj.

Mnohý básnjk w potu twáři
Básničky a werſſe kuge,
Tagný oheň z očj zářj,
Saumětj a přizwukuge;
Brzo w moře hlubiny
Směle ſe pohrauži;
Když pak ſe roztauži,
Tmawé hledá ſkaliny,
Těm ſwau boleſt zaluge,
Rařjká a běduge:
Auwey! běda! Boże! ach!
Až w čtenáři wzniká ſtrach;

Když wycházj luna bledá,
Utěchy zas w hági hledá,
Kde obgjmá ſtromy
A ſwoláwá hrómy;
Auwaly a ſkály,
Geſkyně a ſwály
Silným werſſem drtj,
Diwé ſſelmy ſſkrtj;
Ať ſi cestu krwj kropj,
Přede geg žádný nepochopj.

Tamto žáček,
Malý ubohácek
Před kantorem ſtogj,
Hlásky ſlabé pogj,
Přebogácně ſlabikuge,
Slowjčka a ſady kuge;
Tu zas chudas maličký
Pod bradau má hauſličky,
Smyčec w ſlabé prawici —
W umělecké posici;
Notnau tržj chwálu,
Odehrává ſkálu;

Pauzy a přeſtáwky,
Přechody a láwky
Slabým hlaſem počítá,
Ucho gemně uwjtá;
A přede wſſechny kmotříčky,
Streyčkowé a tetičky
Dokazugj dočiſta,
Že z něg bude hauſliſta,
Který w krátkém čaſe
Beze wſſeho odporu
Giſtě wyrowná ſe
Panu kantoru.

Má láſka.

Kam doſáhne země páſka,
Žádná bytoſt nenj wěčná;
Gen ta wraucj k wlaſti láſka
W ſrdci mém ge nekonečná;
Láſka wraucj k drahé wlaſti
Neywyššj mau ſlowe ſlaſtj,

Dokud ſrdce w prſau žige,
Wřele pro wſſe dobré bige;
Ať i w zemi chladné
Tělo w popel shnige,
Láſka má nezwadne,
Duch můg wěčně žige.

We skladu knih Posspjssilowých wychází rokem 1811 osmý ročnj běh časopisu:

K W Ě T Y.

Národnj zábawnjk pro Čechy, Morawany, Slowáky a Slezany.

Awssak laskawé obecenstwo giž Kwěty auplně zná, a neustále se=množjcj počet odbjratelů gest nám s gedné strany neygistěgssjm rukogemstwjm, že směru nassemu porozumělo a upřjmné snaženj nasse rádo podporuge — s druhé strany neypatrněgssjm důkazem, že sme tjmto podniknutjm welké potřebě času wyhowěli a wytknutého cjle swého docela se neminuli. —

Přátelé zábawného čtenj budau we Kwětech i budaucně nalezati p o w j d k y a p o w ě s t i, nejwjce interessů nassich se týkagjcj a co možná původnj, ačkoliw i dobré překlady wýborných a zlásstě nowých pracj z gazyků ginych podáwati hodláme. K tomu připogj se w y ň a t k y z n e y n o w ě g s s j c h c e s t o p i s ů, c h a r a k t e r i s t i k y n á r o d ů a z n a m e n i t ý c h o s o b, w y n á l e z k y p r ů m y s l u a — slowem: cokoliw k dotčenj žiwota nasseho, pak slowanského wůbec, a k nakreslenj pokroků wesskerého ducha lidského posslaužiti může. Za tauto přjčinau žádáme také wssechny pp. wlastence, aby nám gako posud, a možno=li gesště hogněgssj zprawy o každém kroku w žiwotě národnjm lasskawě zasjlali, gelikož bychme rádi z Kwětů auplné zrcadlo wlastj nassich učinili.

Cena předplatnj gest w kněkupectwjch

na čtwrt léta . . . 48 kr. stř.
„ půl „ . . . 1 zl. 36 „ „
u c. k. posstowských auřadů celého mocnárstwj rakauského, za týdennj dosjlánj každého čjssla we zwlásstnj obálce, na půl léta . . . . 2 zl. 36 kr. stř.

U Jana Host. Pospjssila gsau následugjcj nowé knihy k dostánj.

Cena we střjbře.

Virginie. Truchlohra we čtweru děgstwj od Fr. Turinského, wrchnjho a práwomocnjka na žďárském panstwj w Morawě. Seš. za 30 kr.

Angelina. Truchlohra we čtweru děgstwj od Fr. Turinského. Druhé wydánj. Seš. za 16 kr.

Přemyslowci. Báseň epická od J. Erazima Wocela. Seš. za 48 kr.

Rozina Ruthardowa. Od Jos. K. Tyla. Seš. za 24 kr.

Swátky na Wyšehradě. Obraz dáwnowěkosti české. Od Jos. Kaj. Tyla. Seš. za 16 kr.

Wina lásky. Powjdka z neynowěgšjch časů. Od Frant. Břet. Trojana. Seš. za 24 kr.

Cervantesowy nowely. Ze Španělského od Bog. Pichla. Dwa djlky. Seš. za 40 kr.

Wesna. Almanach pro kwetaucj swět. Ročnjk 1837, 1838 a 1839. Každý se dwěma rytinami. Wáz. po 1 zl.

Alpsstj Lowci. Přeloženjm Frant. B. Tomsy. Sess. za 6 kr.

Běda lhářům! aneb: Kuchtjk biskupa Welehradského. Dle Grillparzrowy weselohry wzděláno od J. K. T. (Z „Kwětů na r. 1839".) Sess. za 8 kr.

Zagatý mezi Čerkesy. (Dle prawdiwé udalosti.) Přeložil Gerson Šolthés. (Z „Kwětů 1840".) Sess. za 6 kr.

Poslednj konsul kaffský. Powjdka dle tatarských powěstj. Z ruského od Josefa Procházky. Sess. za 12 kr.

Eduard w Skotsku aneb: Noc utečence. Drama we třech děgstwjch dle Kotzebue od L. Pospjssila. Sess. za 12 kr.

Námluwy w Koloděgi. Weselohra we 3 gednánjch od Šeb. Hněwkowského. Sess. za 10 kr.

Česká Bibliotéka pro wlastence milowné gazyka mateřského a nowých wědomostj, k rozssjřenj uměnj a osslechtěnj srdce. Čtenářům wsselikého pohlawj, wěku a stawu. Od Jana Jawornického. Swazek pátý. Sess. za 20 kr.

Deklamowánky a pjsně od Frant. Rubesse. 4 swazečky, sess. po 8 kr.

Česká láska. (Powjdka.) Od F. W. Nowotného.

K tisku se chystá:

Deklamowánky od Wácl. Klicpery.

Warhany u sw. Pawla, aneb: Ustaw pro slepé. Přjběh pro dospělegssj mládež. Zčesstil J. P. Dewjtský.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PG 5038 H236T7
Hajnis, Frantisek
Trnky